

Tusprani Slovenec

Leto V

Tedenska priloga »Slovenca« (št. 17) z dne 20. I. 1929

Štev. 3

Zimski motiv

foto J. Skerle

Foto J. Skerlep

Na levi:

Slovesna zaobljuba novega mehičan- skega predsednika

Dosedanjemu mehičanskemu predsedniku, zloglasnemu preganjalu katoličanov, je na zimo potekla funkcijska doba. Za njegovega naslednika je bil izprva izvoljen general Obregon, ko je pa padel ta pod morilčeve roko (njegov umor je dal Callesu povod za nova preganjanja), je bil izvoljen Portes Gil, ki velja za intimnega Callesovega prijatelja. Razumljivo je torej, da tudi od novega predsednika katoličani nimajo pričakovati posebne naklonjenosti.

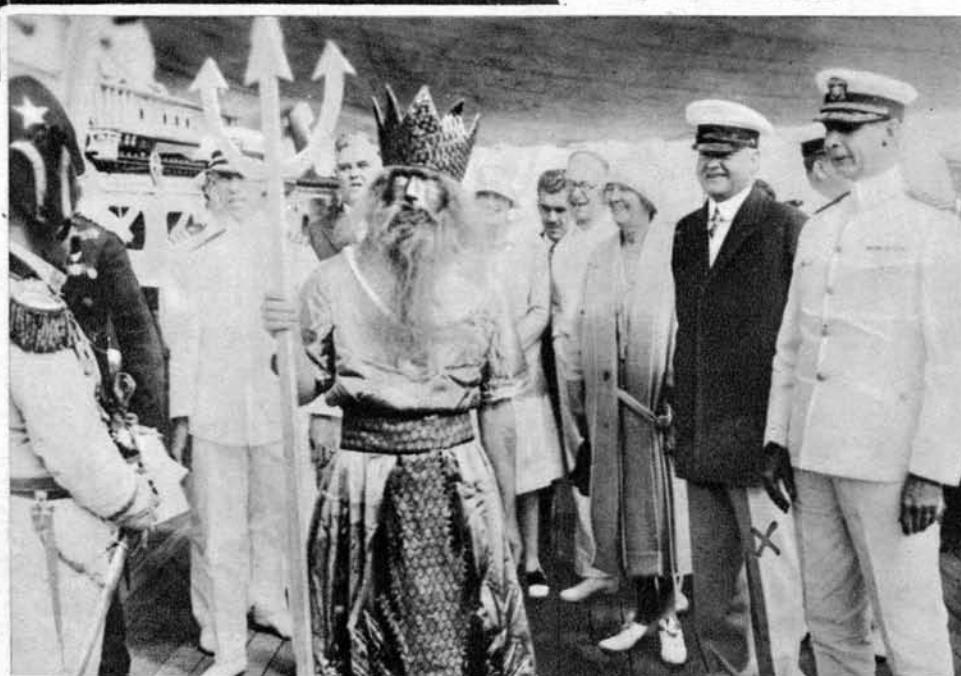
Naša slika nam kaže P. Gila, ob priliki slovesne zaobljube na ustavo, s čimer nastopa tudi svoje novo mesto. Na skrajni levej je videti Callesa.

Na desni:

Morski bog na vojni ladji

Novoizvoljeni predsednik Združenih držav Severne Amerike, Hoover (X), je odpotoval nedavno v spremstvu svoje soproge na krovu ameriške vojne ladje »Maryland« v Južno Ameriko. Njegovemu potovanju pripisujejo velik politični pomen.

Po starih običajih priedijo mornarji, ko dospejo na ekvator, različne slovesnosti in veseljčenja. Na »Marylandu« so priedili mornarji ob tej priliki na krovu slovesen sprevod morskega boga Neptuna s krono na glavi in žezlom v roki. Kakor kaže slika, je Hooverja ta nastop dobro zabaval. Na desno od predsednika je videti poveljnika ladje Kimberleya.

Spodaj: Znameniti kitajski zid bodo podrlj

Najogromnejša stavba sveta je tako zvani kitajski zid, ki so ga zgradili Kitaje v varstvo prvotne svoje države v tretjem stoletju pred Kristusovim rojstvom v obrambo pred vpadi severnih barbarskih narodov. Ves zid je dolg 2450 km ter gre čez hribe in doline. V gotovih razdaljah so postavljeni v njem še posebni obrambni stolpi. Baje nameravajo to ogromno stavbo sedaj podreti. Naša slika nam kaže velikansko pentljko zidu na prelazu Nankau.

Haab

novi predsednik švicarske zvezne republike.

Švicarji tako ljubosumno in dosledno varujejo svojo demokracijo, da svojega predsednika ne volijo za več let, kakor vse druge republike, temveč samo za eno leto in vsako leto mora biti izvoljen drugi. Njegov delokrog je pa skrajno ozek in dejansko le reprezentira republiko.

Nikola Uzunović

minister brez portfelja.

Spodaj:

Dr. Milan Srškić

minister za pravosodje.

Novo poglavje v naši notranji politiki

Zaradi Davidovičevih nastopov je dne 50. p. m. podala dr. Koroščeva vlada demisijo, ki je bila dne 2. t. m. sprejeta. Po konzultacijah voditelj vseh vodilnih političnih strank je bila v noči od 5. na 6. januar sestavljena nova vlada s komandanatom kraljeve garde, generalom Pero Živkovičem na čelu. V kabinetu je 7 parlamentarcev in 7 nepolitikov. Srbov in Hrvatov ter Slovenec dr. Korošec.

Istočasno z novo vlado je bila izdana tudi kraljeva proklamacija, ki razveljavlja ustavo in razpušča parlament, dne 6. t. m. so pa objavile Službene Novine še celo vrsto dalekosežnih zakonov, ki posegajo globoko v vse naše notranjepolitično življenje. Razpuščeni so vsi občinski odbori v vsej državi in pravtako vse oblastne skupščine in oblastni odbori, katere so že nadomestili komisarji.

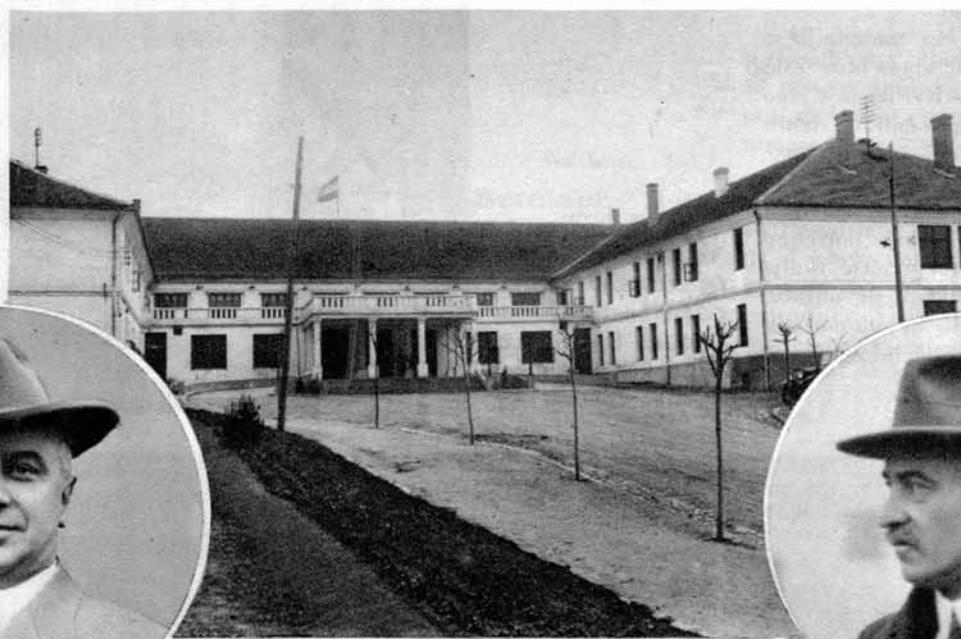
Dr. Boža Maksimović

prosvetni min.

Spodaj:

Dr. Voja Marinković

zunanji minister.

Poslopje naše dosedanje narodne skupščine

ki je bila s kraljevim ukazom z dne 6. t. m. razpuščena.

Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Cobenzl Gvidon
(1716—1797).

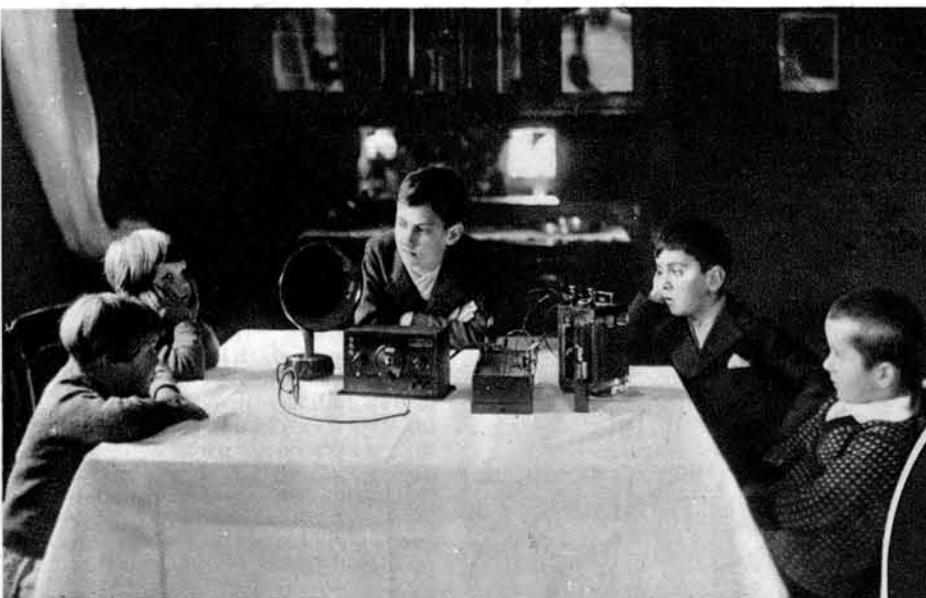
Kleinmayer Ferdinand
(* 1801), tiskar in založnik.

Bartl Fran
(1873—1920), politik.

Po otvoritvi naše radijske postaje dne 1. oktobra t. l. se je pričelo zanimanje za radio pri nas zelo širiti. Danes imamo že skoro v vsaki vasi vsaj nekaj radijskih aparatov, zlasti v krogu ca 50 km okrog Ljubljane, kjer je mogoče poslušati našo postajo z enostavnimi in cenjenimi radijskimi aparati. Zlasti si nabavljajo radio prosvetna in kulturna društva, da nudijo z njim svojim članom kakor tudi občinstvu javna predavanja in koncerte. Predvsem izobraženec na deželi radio izborno služi. Nadomesti jim koncerte, opere, razna predavanja, ki jih ne morejo hoditi poslušati v mesto. Radio si nabavljajo trgovci, da debe potom njega cene denarja in blaga, gostilničarji si opremljajo z njim svoje lokale. Posebno mnogo pa si kupujejo radijske aparate dečavci in tudi kmetje, kar dokazuje, da imata ta dva stanova mnogo smisla za izobrazbo.

Vsled tega velikega zanimanja se je število radijskih abonentov zelo pomnožilo. Ob otvoritvi postaje smo imeli okrog 1800 naročnikov, danes pa gre njih število že preko 4500. To število pa še zmeraj raste in je upati, da bo doseglo do konca tega leta 8000, kolikor bi bilo potrebno za finančno ravnotežje naše radijske postaje pri sedanjem obratu. Kakor hitro homo to število dosegli, bo postaja lahko pričela z novimi

Milčinski pri-poveduje prav-lice....

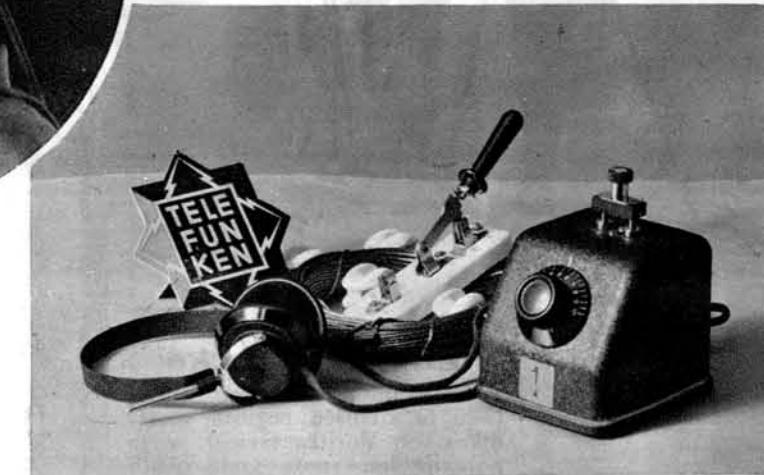
HALO RADIO Ljubljana

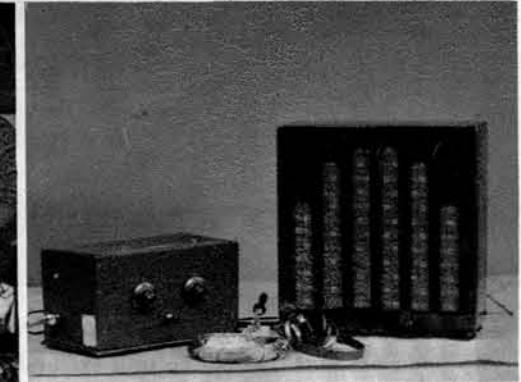
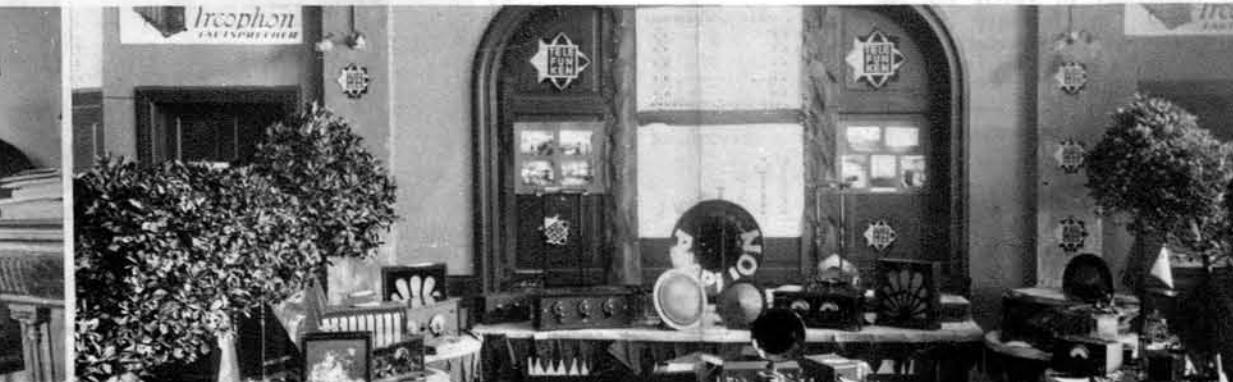
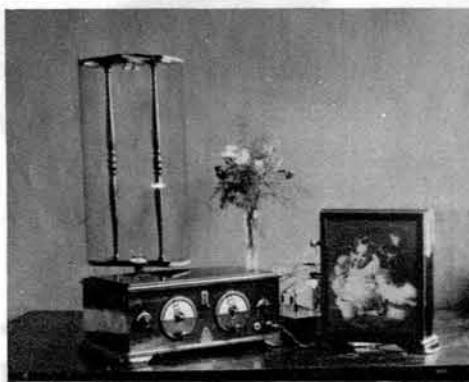
Anica in Frani-ca občudujeta „tercel - Šiška“

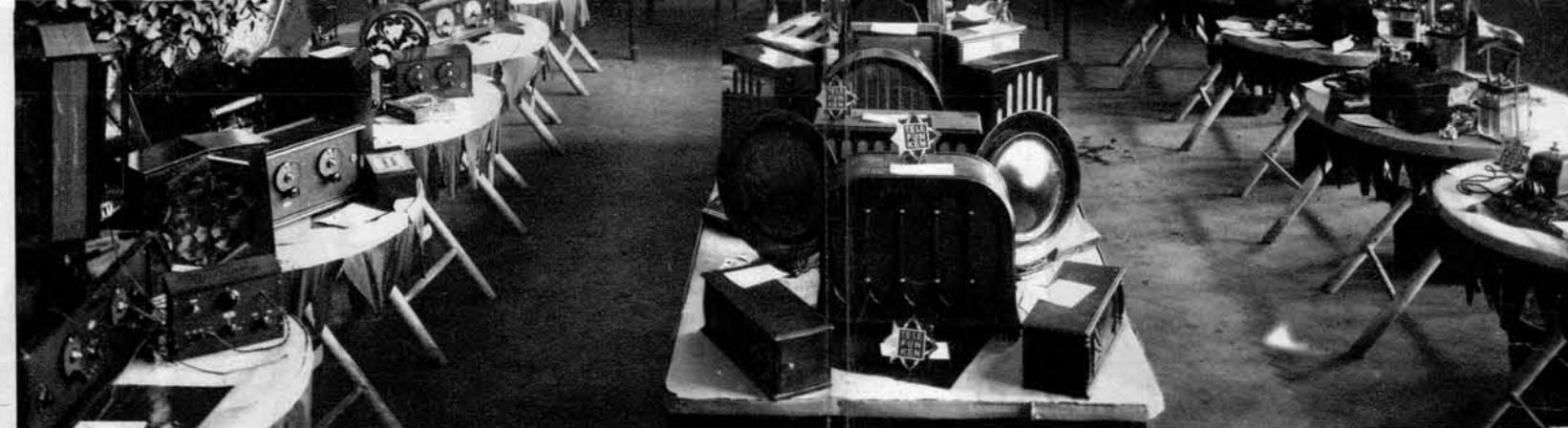
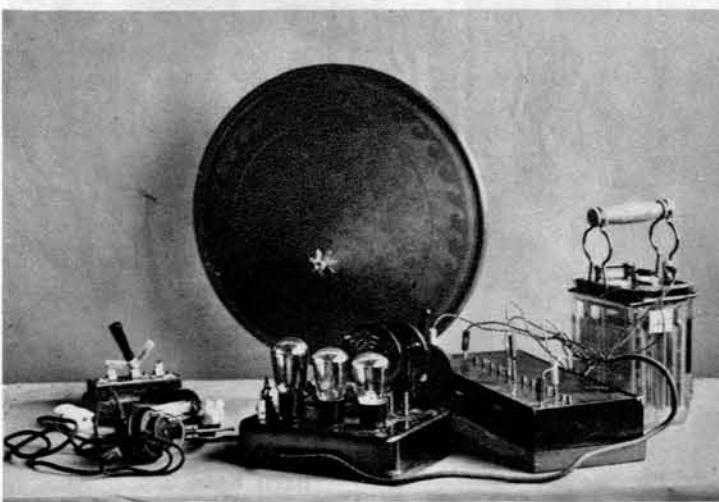
Na desni:
Najcenejši de-tektorski aparat, uporabljiv za okolico Domžal in stane z anteno ter slušalko vred 190 Din.

Na levi:
Defektor „Tele-funkenski“, ki sprejema Ljubljano in na večjo razdaljo tudi nekatere inozemske postaje ter stane kompleten s slušalko 500 Din.

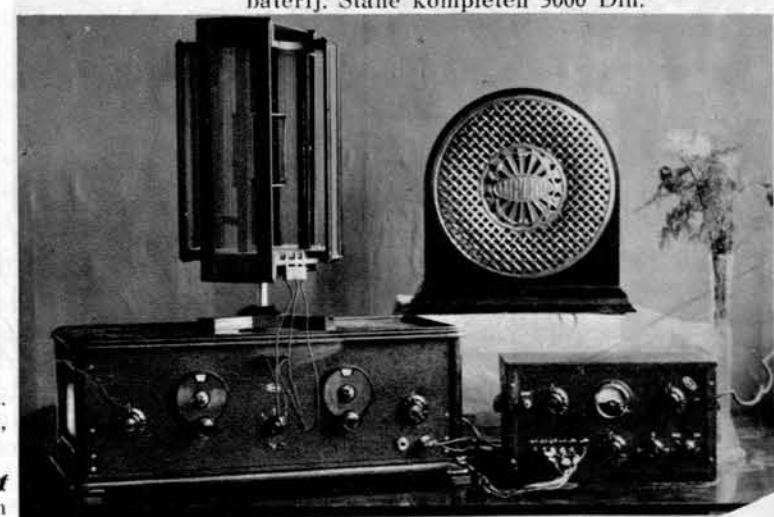
Zgoraj na levi: **Sedemelektronski aparat „Ingelen“**, ki sprejema vso Evropo v zvočniku in stane kompleten 6000 Din. — Zgoraj na desni: Znani uganjkar **Bukovič-Domen** pri svojem radio.

Pogled v razstavo radijskih aparator, ki jo je priredila naša radijska postaja 1.-10. decembra p. l. v Akademiskem domu. Zanimiva razstava, ki je bila živahnno obiskana, je nudila pregled vseh vrst aparator od najmanjšega detektorja do najmodernejših orjakov, ki sprejemajo ves svet.

Na levi: **Troelektronski aparat „Telefunken“**, ki sprejema Ljubljano in tudi več inozemske postaje in stane kompleten z zvočnikom itd. 1850 Din.

Na desni: **Najcenejši sodobni šestelektronski aparat „Radione“**, ki sprejema postaje vsega sveta in stane kompleten 16.000 Din.

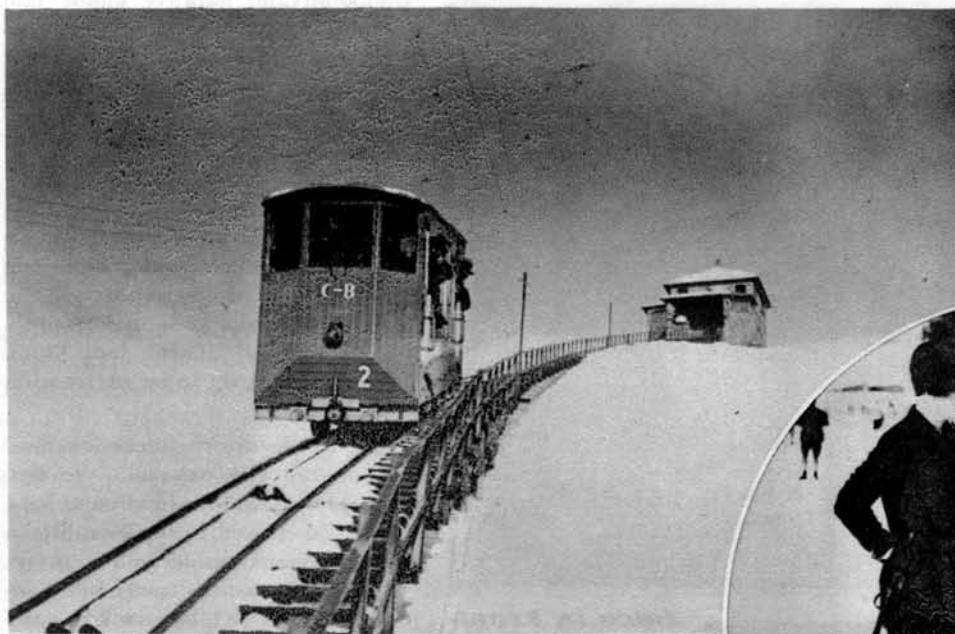
izpopolnitvami naprave kakor tudi z izboljšanjem in razširjenjem spreda. Naslednja stopnja, ki bo prav tako v interesu radijskih naročnikov, pa bo znižanje sedanje naročnine.

Radijski aparat je bil dosedaj za marsikoga skrivnostna naprava, ki se ji je bližal skoro s strahom. Ko pa si ga bliže ogledamo, vidimo, da so to zelo preproste naprave, ki se jim priučimo lahko v nekaj urah. Marsikdo bi si aparat tudi kupil, če se ne bi bal, da bi ne znal z njim ravnat.

Da bi šla interesentom kar moč na roko in jim pokazala vse tipe radijskih aparatorov in ravnanje z njimi, je priredila naša radijska postaja začetkom decembra pretokratkih let razstavo radijskih aparatorov. Tam si je lahko vsakogod ogledal vse vrste aparatorov od najmanjših detektorskih aparatorov, ki ne stanejo niti 200 Din pa do največjega velikana „Radione 64“, ki stane že celo premoženje. Da seznamimo tudi one naše čitatelje, ki radija še nimajo, prinašamo danes nekaj posnetkov s te zanimive razstave, ki je vzbujala med radio-svetom veliko pozornost. Želimo od sreca vsem, da si izbero enega od njih, da bodo pozneje tudi oni deležni vseh mnogobrojnih ugodnosti, ki jih nam nudijo dandanes radio.

F.B

Razne zimske zanimivosti

Na levi:

Nova vzpenjača pri St. Moritzu

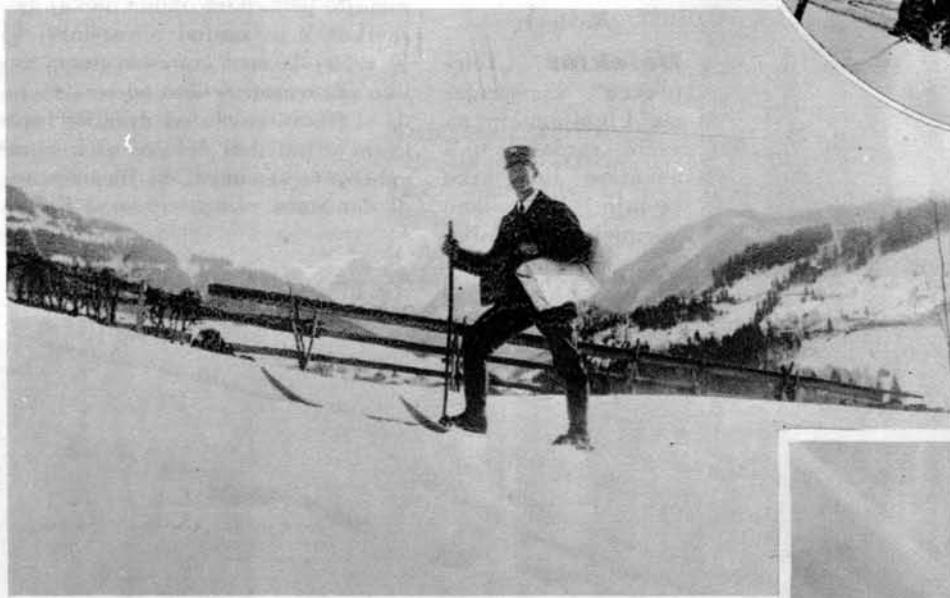
Med Chantarello in Corviglia, v bližini središča evropskega zimskosportnega življenja in vrvenja, St. Moritza, so zgradili in pred kratkim blagoslovili novo vzpenjačo. Naša slika nam kaže vzpenjačo v trenutku, ko zapušča postajo Corviglia (2984 m).

Spodaj:

Junaštva modernih sportnikov

Kljub temu, da je pritisnil na Dunaju že precejšnji mráz in leži povsod debel sneg, zagrizeni kopaleci vendarle še niso prenehali s kopanjem na prostem. Naša slika nam kaže prizor iz nekega kopališča na prostem na Donavi pri Dunaju.

Zimske igračke

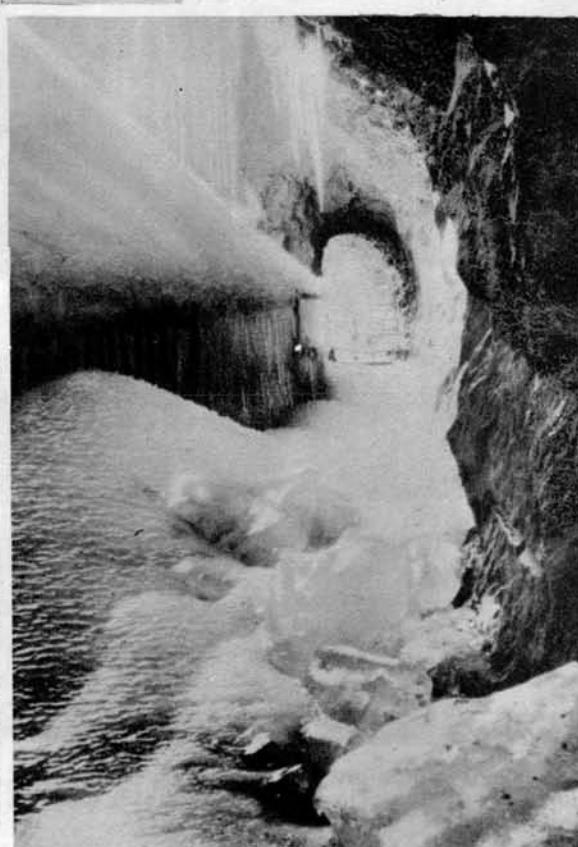
V znamenitem zimskem zdravilišču in središču bogatih sportnikov, St. Moritzu (Švica), se je pojavila letos nova vrsta ličnih igraček. Po bazarjih in galanterijskih trgovinah je videti vse polno punčk in fantkov na majhnih smučkah, ki vzbujajo veliko pozornost in jih sportniki radi kupujejo.

Spodaj:

Švicarski pismonoše pozimi

Ko pade prvi sneg, si poišče tudi švicarski pismonoša svoje priljubljene smuči, na katerih raznaša potem preko prosternih snežnih poljan v oddaljene gorske vasice in samotne kmetije pisma in pakete.

Zimski vodopad Staubbach

v Lauterbrunski dolini v Švici.

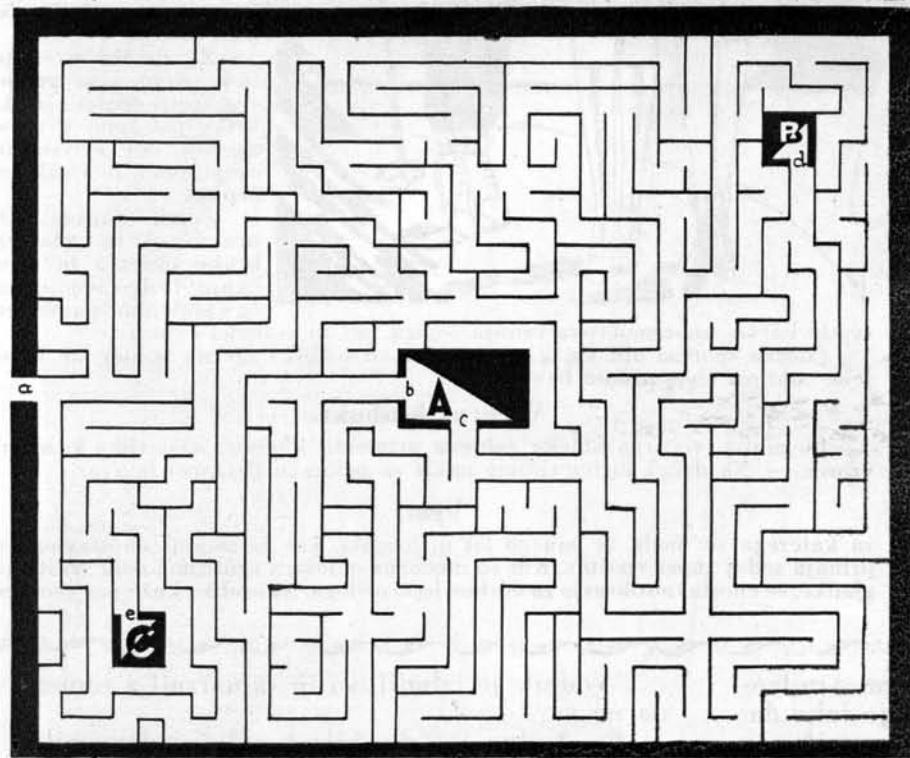

Podlipi, je pripadla tej. Kako zelo so Žažarji ponosni na svojo cerkvico, nam lepo dokazuje dejstvo, da so ustanovili lani celo posebno društvo za vzdrževanje redne službe božje (glej sliko na desni). Duša in ustanovitelj tega društva je ljubljanski pekovski mojster Fr. Mole (X), tamošnji rojak. Službo božjo oskrbuje podlipski župnik Jož. Gnidovec, brat škofa Gnidovega, upajo pa celo na lastnega duhovnika.

Z notranjskih hribov

Ena najljubeznejših značilnosti slovenske zemlje je množica prijaznih cerkvic, ki se belijo popotniku z naših hribov in gričkov. Tip take ljubke cerkvice je tudi svetišče sv. Ane v Žažarju pri Vrhniki. Stoji na prijaznem gričku, kjer je bila postavljena ravno pred 200 leti. Poprej je stala tu samo navadna vaška kapelica. Izprva je spadala v župnijo Vrhniko, ko je bila pa ustanovljena samostojna župnija

K današnji uganki: Bogataš, ki se je silno bal za svoje življenje, si je dal zgraditi hišo A sredi vrta, ki je bil ves preprezen s potmi kot kaže naša slika. Kljub veliki množici poti je vodila le ena sama pot od vhoda a do hišnih vrat b. Iz hiše, skozi vrata e pa je zopet vodila pot do senčnice B in do čebelnjaka C, ki sta dostopna skozi vrata d in e. Poišči sedaj pot, po kateri je moral iti bogataš, da je prišel skozi vhod a v hišo A pri b in skozi e do senčnice B in čebelnjaka C. Za pravilno rešitev se razpisujeta sledeči nagradi: I. Andree, Radio in II. Haggard, Jutranja zvezda.

Rešitev arabskega pisma iz št. 1, »II. Slovence« dobis, če gledaš na pismo od daleč in bereš vsako vrsto od zadaj naprej. Vijuge predstavljajo namreč v sirovih odtisih navadne pisane črke. Rešitev se glasi:

Boljši je vrabee v roki
ko slavec v grmu.

Rešitev je prispealo 189. Za I. nagrado je bil izžreban A. Potočnik, Maribor, za II. pa E. Petrič, Brezovica pri Ljubljani.

Ponovno opozarjam vse cenjene reševalce in reševalke, da se oziramo le na rešitve, ki prispejo v uredništvo do prvega petka opoldne po izidu številke. Tako smo morali na žalost zavreči nad 50 pravilnih rešitev noveletne križaljke, ki so prispele vse prekasno. Opozarjam tudi, da mora biti vsaki rešiti priložen kupon. Obilo sreč!

Sergej Mincov:

Car Berendej.

(Povest iz sibirskega pragozda.)

XII. poglavje.

Sli so povzeli kosilo, konji so se okrepčali s travo, karavana se je zvila kakor kača po gorski polici. Sprednji vodnik jo je peljal vzdolž stene, ne naravnost navzgor. Potem so zavili nazaj, a zopet višje, in tako jih je peljala vijugasta pot vedno naprej. Vso so se vzpenjali peš in peljali konje na povodeh. Večkrat, nemara desetkrat, so se ustavili in počivali. Usmerjeni so bili proti prevalu. Ko so se mu približali, so morali kakor po ozki deski okoli kamenite stene. Če bi kdo gledal odspodaj, ne bi razumel, kako morejo konji stopicati v tej višini po tako ozki poti.

Ko so se približali sli baš na sredi k vznožju prevala, sta jim padla nad glavami, kakor da sta mrtva, v brezno dva orla, široko odprla peruti in tako kar obvisela v zraku.

Tukaj je izginila vsaka človeška pot: ostro izbočeno skalovje je zaprlo stezo. Vodnik je zlezel na prvo stopnico in pričel vleči za seboj konja. Ta se je vzpel, se oprl s sprednjima nogama ob skalo in je z zadnjimi kopiti rožljati po granitu, kresati iskre, pa se vzpenjati navzgor. Slednjič se je dvignil, se malo oddahnil na stopnici, pa naskočil zopet drugo. Potem je že zopet peljala ravna pot.

Za njim je tja zlezel še Vedenej Savič. Ustavilo se mu je srce. Saj je bila zgoraj skala komaj vateš široka, kakor kamenito rebro se je izbočila izpod zemlje in obvisela nad prepadom. Spodaj pod skalo se je videlo, kakor izgubljeno ogledalce, majhno sinjkasto jezero. Bog ti moj! Če bi nagromadil človek, drugo na drugo, štirideset najbolj visokih cerkva, pa še ne bi premostil razdalje do tega jezera!

Poslovodja niti ne bi mogel povedati, kako se je vzpel na noge, privlekel konja na vrh in prekoračil preval: kar iz uma je bil, spomin mu je polnoma odpovedal, spominjal se je le groznega pre-

Naš modni kotiček

Moda v snegu.

Zimski sport se je v zadnjih letih tako razširil kakor komaj še kateri drugi sport. Drsanje, sankanje, smučanje je postal geslo za najširše kroge.

Včasih je veljalo kot pravilo, da se treba obleči za sport in izlete kar se da zanemari jeno. Sedaj temu ni več tako. Vsekakor se tudi sedaj nihče ne bo oblekel za sport tako kakor za salon, toda eleganca je postala pravilo tudi za sportno obleko.

Odkar je pleteninska industrija tako visoko napredovala, je temu pravilu prav lahko ustreći, ne da bi izgubili iz vida drugo pravilo, da mora biti sportna obleka topla in trpežna in napravljena tako, da v nobenem pogledu ne ovira gibanja. Moderne pletenine zadovoljujejo v najvišji meri vsem tem zahtevam.

V dokaz nekaj vzorcev. Prvi vzorec predstavlja elegantno, a obenem popolnoma smotrno opremo za sankanje:

Široke hlače čezkolénke in žemper z diagonalno tekočim vzorcem; zraven šal in pa čepica v enakem vzorcu kakor žemper.

Drugi vzorec je zamišljen za zimske izlete: na pletilnem stroju plisirano krilo z elegantnim sviterjem in volneno čepico.

Za drsalische — pa tudi izlete — je primeren tretji vzorec: široko krilo, položeno v gube, zgornji del z visokim ovratnikom in vložki ter čepico.

Cetrti vzorec kaže praktično in obenem brhko opremo za smučanje: Dolge, temne hlače s pletenim žemperjem svetle barve, nepremočljiva vrhnja jopică, šal in volnena čepica.

Zimska sportna obleka, ki si jo moramo misliti s snežno belino kot ozadem, zahteva žive, pisane barve.

Večerni klobuki.

Elegantna večerna obleka zahteva primeren klobuk; naša slika kaže tak vzorec. — Na drugi sličici vidimo nakit za pričesko (frizuro) in vrat.

Vrat,

za katerega se moda že mnogo let ni brigala, ker je ostajal enostavno gol, prihaja sedaj zopet vpoštov. Ker so moderne obleke v zgornjem delu večinoma gladke, se enostavno okrasje za vratom lepo prilega. Naša slika kaže par vzorcev.

Vodnik je izbulil oči in skomiznil z rameni, češ, da ne ve.

— Vedno je tako bilo... — je odgovoril.

Jezdeca sta obmolnila. Vodnik se je tako tesno približal Grigoriju, da je temu konj z bokom pritisnil nogo.

— Kam te nese? — je rekel Grigorij in hotel v stran zasukati povodec, a pogledal je soseda in se niganil. Ta se je nagnil iz sedla in fantu s svojo črno brado zgačkal uhelj.

— Poslušaj me... — je napolglasno reklo: — nič slabega ti ne želim, samo dobro!

— No?

— Ko se hoš vozil onstran Use po hribih, ostro pazi, ali ni kje kake a v e!

— Kaj pa je to avva? Zver, ka-li?

— Ne, zver to ni! — vodnik je stresel razmršene lase. — Glej samo, ali ni kje kamenje na kupu, dračje, ali niso kje na vejo navezane kake cunje... To ti je avva!

— A kaj je to?

— Ljudje jih znesajo skupaj, potniki. Da bi imeli srečo na poti, razumeš?

(Dalje prihodnjič.)

pada. Sploh ni opazil, da mu je bil odprt na Aradanskih nebesnih višavah ves svet. Malokje je tako da leč segal pogled! Še orli, ki so stali nepremično v zraku, so bili nižje. Tu so stali ljudje nad oblaki. Samo dva bela vrha, zadaj pa solnce so bili višje od njih! Tudi ostali sli so prišli srečno na vrh. Privoščili so konjem malo odpočitka; nato so zopet skočili v sedlo.

Čudno je jahati poleti skozi sneženo polje! Sneg prasketa pod kopiti. Hladno je. Človek široko odpira usta, ko diha, in vendar ne more zajeti zadosti zraka, premalo ga je za sapo. Včasih so korakali konji kakor po steklenih parketih... Vse naokrog se je lesketalo, da je kar oči slepilo!

Zadnji vodnik je dohitel Grigorija.

— Ne bo več strmin! — je reklo: — nisi pozabil, kar sem ti povedal o poti?

— Nisem... — je odgovoril Grigorij.

— No pa dobro... od reke Use morate torej vedno proti jugu naprej! Samo eno veliko sleme je zdaj še ostalo; Posvetno se zove. Glej je, saj se že vidi... A ta preväl ni nič hud. Ko pa pridete do studenca, bo postala steza vse bolj razločna!

— Kako pa to?